

РЕШЕНИЕ

№ 2094

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1141** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5138 от 10.11.2023 г., постановено по НАХД № 8276/ 2022 г. по описа на СРС, 14-ти състав, е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 3452848, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на М. Р. М. е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от М. Р. М. с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ Серия К № 3452848 на СДВР. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. А., която поддържа жалбата. Претендира разноски. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът не се представлява. Оспорва касационната жалба по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 3452848, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 06.03.2020 г., в 18:41 часа в [населено място] по [улица], до № 124, с посока на движение от [улица]към [улица]се движел лек автомобил „О. М.“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 99 км/час при ограничение на скоростта 80 км/час, въведено с пътен знак В26. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с автоматизирано техническо средство АТСС АРН САМ S1. За така констатираното нарушение на бил издаден електронен фиш серия К № 3452848 по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че М. Р. М. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС сигнализирана с пътен знак.

Решението е законосъобразно.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, като не се е съобразил с въведеното с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 80 км/ч. По аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила от 133 км/ч е установена в пътен участък, където максимално допустимата скорост сигнализирана с пътен знак В26 е 80 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП да предвижда, че електронният

фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДВП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законната препратка на чл. 189, ал. 14 от ЗДВП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДВП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препащата норма. Предвид изложеното, не е налице твърдяното от касатора нарушение на чл. 34 ЗАНН.

Използването на мобилната АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г., в който са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, началото и края на работната смяна, общото ограничение на скоростта, наличието на пътен знак В26 за ограничение, разстоянието от пътният знак с въведено ограничение до АТСС в метри /200 метра/ и номерата на първия и последния запис, а възраженията на касатора в тази връзка са неоснователни.

Следва да се посочи, че начинът на връчване на ЕФ е относим към неговото обжалване, но не води на самостоятелно основание до неговата незаконосъобразност. Наказаното лице своевременно и в пълнота е упражнило правото си на защита чрез обжалване на ЕФ. В тази връзка възраженията му срещу връчването на ЕФ, свързани с накърняване на правото му на защита, не се потвърждават.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че с атакувания електронен фиш законосъобразно е наложена глоба на касатора, поради което решението на СРС се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5138 от 10.11.2023 г. по НАХД № 8276/2022 г. на СРС, НО, 14 състав.

ОСЪЖДА М. Р. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

